32009L0083

L 196/14 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 28.7.2009.

DIREKTIVA KOMISIJE 2009/83/EZ

od 27. srpnja 2009.

o izmjeni određenih priloga Direktivi 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu tehničkih odredaba o upravljanju rizikom

(Tekst značajan za EGP)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija [1], a posebno njezin članak 150. stavak 1. točku l.,

budući da:

(1) Kako bi se osigurala usklađena provedba i primjena Direktive 2006/48/EZ u cijeloj EU, Komisija i Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo su 2006. godine osnovali radnu skupinu (Skupina za prijenos Direktive o kapitalnim zahtjevima - Capital Requirements Directive Transposition Group (CRDTG)), kojoj je povjerena zadaća da raspravlja o i rješava pitanja povezana s provedbom i primjenom navedene Direktive. Prema CRDTG-u, određene tehničke odredbe uvrštene u priloge V., VI., VII., VIII., IX., X. i XII. Direktive 2006/48/EZ treba točnije utvrditi kako bi se osigurala usklađena primjena. Osim toga, određene odredbe nisu razmjerne s pouzdanim praksama za upravljanje rizicima kreditnih institucija. Stoga je primjereno navedene odredbe prilagoditi.

(2) Radi ostvarenja unutarnjega tržišta, načine na koje kreditna institucija može dokazati da postoji značajan prijenos izvanbilančnog rizika treba pojasniti. Također je primjereno povećati kreditni konverzijski faktor za linije za likvidnost koje odobravaju kreditne institucije za izvanbilančne stavke.

(3) Direktivu 2006/48/EZ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(4) Mjere predviđene ovom Direktivom u skladu su s mišljenjem Europskog odbora za bankarstvo,

DONIJELA JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/48/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Prilog V. točka 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Rizici koji proizlaze iz sekuritizacijskih transakcija u kojima su kreditne institucije ulagatelj, inicijator ili sponzor procjenjuju se i razmatraju u skladu s primjerenim politikama i postupcima. Te politike i postupci posebno osiguravaju da se ekonomski sadržaj transakcije u cijelosti odražava u ocjeni rizika i odlukama uprave."

2. Prilog VI. dio 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 29., uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„29. Izloženostima prema institucijama s preostalim rokom dospijeća dužim od tri mjeseca za koje je na raspolaganju kreditna ocjena vanjske institucije za kreditnu procjenu dodjeljuje se ponder rizika u skladu s tablicom 4. prema šest stupnjeva na ljestvici ocjenjivanja kreditne kvalitete koje dodjeljuju nadležna tijela u skladu s kreditnim procjenama prihvatljivih vanjskih institucija za kreditnu procjenu.";

(b) u točki 31., uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„31. Izloženostima prema institucijama s preostalim rokom dospijeća do tri mjeseca za koju je na raspolaganju kreditna ocjena vanjske institucije za kreditnu procjenu dodjeljuje se ponder rizika u skladu s tablicom 5. prema šest stupnjeva na ljestvici ocjenjivanja kreditne kvalitete koje dodjeljuju nadležna tijela u skladu s kreditnim procjenama prihvatljivih vanjskih institucija za kreditnu procjenu (ECAI):";

[1] SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

(c) točka 14. zamjenjuje se sljedećim:

„14. IZLOŽENOSTI PREMA INSTITUCIJAMA I PODUZEĆIMA S KRATKOROČNIM KREDITNIM OCJENAMA”;

(d) u točki 73., uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„73. Izloženostima prema institucijama u kojima se primjenjuju točke od 29. do 32. i izloženostima prema poduzećima za koje je na raspolaganju kratkoročna kreditna ocjena imenovane vanjske institucije za kreditnu procjenu (ECAI) dodjeljuje se ponder rizika u skladu s tablicom 7., u vezi sa šest stupnjeva na ljestvici ocjenjivanja kreditne kvalitete koje dodjeljuju nadležna tijela kreditnim ocjenama prihvatljivih vanjskih institucija za kreditnu procjenu (ECAI):”;

(e) dodaje se sljedeća točka 90.:

„90. Iznos izloženosti na osnovu najma je diskontirani najmanji iznos plaćanja na osnovu najma. Najmanji iznos plaćanja na osnovu najma jednak je iznosima koje kreditna institucija zahtijeva ili može zahtijevati od najmoprimca u trenutku trajanja ugovora o najmu i plaćanja na osnovu bilo koje kupovne opcije iz najma (tj. za koju je velika vjerojatnost da će biti izvršena). Sve preostale vrijednost na osnovu najma, osigurane garancijom, koja ispunjava uvjete određena u Prilogu VIII. dijelu 1. točkama 26., 27. i 28. u vezi s prihvatljivošću pružatelja osiguranja kao i minimalne zahtjeve za priznavanje drugih vrsta garancija iz Priloga VIII. dijela 2. točaka od 14. do 19. treba također uključiti u najmanji iznos plaćanja na osnovu najma. Navedenim izloženostima dodjeljuje se odgovarajuća kategorija izloženosti u skladu s člankom 79. Ako je izloženost preostala vrijednost imovina u najmu, iznosi izloženosti ponderirani rizikom izračunavaju se kako slijedi: 1/t * 100 % * iznos izloženosti, gdje t predstavlja broj, veći od 1, i najbliži broj cijelih godina preostalog najma.”

3. Prilog VII. dio 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 25. zamjenjuje se sljedećim:

„25. Iznos izloženosti ponderiran rizikom predstavlja potencijalan gubitak po svim izloženostima na temelju vlasničkih papira koji je izračunan upotrebom internih VaR modela jednostranog intervala pouzdanosti od 99 % za razlike tromjesečnih povrata i odgovarajuće nerizične stope izračunane na dugoročnom uzorku podataka, pomnožene s 12,5. Iznosi izloženosti ponderirani rizikom na razini portfelja vlasničkih vrijednosnih papira nisu niži od zbroja minimalnih iznosa izloženosti ponderiranih rizikom zahtijevanih u skladu s PD/LGD pristupom i odgovarajućeg iznosa očekivanoga gubitka pomnoženog s 12,5, izračunanih na temelju PD vrijednosti iz dijela 4., točke 24. i odgovarajućih LGD vrijednosti iz dijela 4. točaka 25. i 26.”;

(b) točka 27. zamjenjuje se sljedećim:

„27. Iznosi izloženosti ponderiranih rizikom izračunavaju se u skladu sa sljedećom formulom:

Iznos izloženosti ponderiran rizikom = 100 % * iznos izloženosti,

osim ako je izloženost preostala vrijednost imovina u najmu u kojem slučaju se izračunava kako slijedi:

1/t * 100 % * iznos izloženosti,

gdje t predstavlja broj, veći od 1, i najbliži broj cijelih godina preostalih ugovorom o najmu.”

4. Prilog VII. dio 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 13. podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) za izloženosti na temelju izvedenih instrumenata koji su u cijelosti ili gotovo u cijelosti osigurani kolateralom (u skladu s popisom iz Priloga IV.) te transakcija kreditiranja uz uplatu pokrića koje su u cijelosti ili gotovo u cijelosti osigurane kolateralom, a koji su predmet okvirnog ugovora o netiranju, M je ponderirani prosjek preostalog dospijeća gdje M iznosi najmanje 10 dana. Za repo ugovore, transakcije davanja ili uzimanja u najam vrijednosnih papira ili robe koji su predmet okvirnog ugovora o netiranju, M je ponderirani prosjek preostalog dospijeća gdje M iznosi najmanje 5 dana. Zamišljeni iznos svake transakcije koristi se za ponderiranje dospijeća;”;

(b) u točki 14., uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„14. Neovisno o točki 13. podtočkama (a), (b), (c), (d) i (e), M iznosi najmanje jedan dan za:”.

5. Prilog VII. dio 4., točka 96. zamjenjuje se sljedećim:

„96. Zahtjevi iz točaka od 97. do 104. ne koriste se za garancije koje pružaju institucije, središnje države i središnje banke te poslovni subjekti koji ispunjavaju zahtjeve iz Priloga VIII., dijela 1., točke 26. podtočke (g) ako je kreditna institucija dobila dozvolu za primjenu pravila iz članaka od 78. do 83. za izloženosti prema takvim subjektima. U tom slučaju primjenjuju se zahtjevi iz članaka od 90. do 93."

6. Prilog VIII., dio 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 9. dodaje se sljedeći stavak:

„Ako društvo za zajednička ulaganja nije ograničeno na ulaganja u instrumente koji su prihvatljivi za priznavanje na temelju točaka 7. i 8., udjeli se mogu priznati s vrijednošću prihvatljive imovine kao kolateralni pod pretpostavkom da je investicijsko društvo za zajednička ulaganja (CIU) uložilo, u najvećem dopuštenom opsegu u okviru svog mandata, u neprihvatljivu imovinu. U slučajevima u kojima neprihvatljiva imovina može imati negativnu vrijednost zbog obveza ili izvanbilančnih obveza koje proizlaze iz vlasništva, kreditna institucija izračunava ukupnu vrijednost neprihvatljive imovine i umanjuje vrijednost prihvatljive imovine za vrijednost neprihvatljive imovine ako je potonja sveukupno negativna.";

(b) u točki 11. dodaje se sljedeći stavak:

„Ako društvo za zajednička ulaganja nije ograničeno na ulaganja u instrumente koji su prihvatljivi za priznavanje na temelju točaka 7. i 8. te stavki navedenih u podtočki (a) ove točke, udjeli se mogu priznati s vrijednošću prihvatljive imovine kao kolateralni pod pretpostavkom da je investicijsko društvo za zajednička ulaganja (CIU) uložilo, u najvećem dopuštenom opsegu u okviru svog mandata, u neprihvatljivu imovinu. U slučajevima u kojima neprihvatljiva imovina može imati negativnu vrijednost zbog obveza ili izvanbilančnih obveza koje proizlaze iz vlasništva, kreditna institucija izračunava ukupnu vrijednost neprihvatljive imovine i umanjuje vrijednost prihvatljive imovine za vrijednost neprihvatljive imovine ako je potonja sveukupno negativna."

7. Prilog VIII. dio 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 13. zamjenjuje se sljedećim:

„13. Za priznavanje polica životnog osiguranja koje su založene u korist kreditne institucije vjerovnika moraju se zadovoljiti svi sljedeći uvjeti:

(a) polica životnog osiguranja jasno je založena u korist kreditne institucije vjerovnika ili prenesena na tu kreditnu instituciju;

(b) društvo koje pruža životno osiguranje obaviješteno je o zalogu ili prijenosu te zbog toga ne smije iznose koji se isplaćuju na temelju ugovora isplaćivati bez suglasnosti kreditne institucije vjerovnika;

(c) kreditna institucija vjerovnika ima pravo otkazati policu i primiti otkupnu vrijednost u slučaju dužnikovog neispunjavanja obveza;

(d) držatelj police obavještava kreditnu instituciju vjerovnika ako nije izvršeno bilo koje plaćanje na temelju police;

(e) kreditna se zaštita mora osigurati do dospijeća kredita. Kada to nije moguće zbog toga što osiguravateljski odnos završava prije isteka kreditnog odnosa, kreditna institucija mora osigurati da joj iznos koji proizlazi iz ugovora o osiguranju služi kao osiguranje do isteka ugovora o kreditu;

(f) zalog ili prijenos je pravno učinkovit i provediv u svim mjestima nadležnosti koja su relevantna u trenutku zaključenja ugovora o kreditu;

(g) otkupnu vrijednost iskazuje društvo koje pruža police životnog osiguranja i ne može se smanjivati;

(h) otkupnu vrijednost treba na zahtjev pravodobno plaćati;

(i) otkupnu vrijednost nije moguće zahtijevati bez suglasnosti kreditne institucije;

(j) društvo koje pruža životno osiguranje podliježe Direktivi 2002/83/EZ i Direktivi 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*) ili podliježe nadzoru nadležnog tijela treće zemlje koja primjenjuje nadzorne i druge zakonske propise istovjetne onima koji se primjenjuju u Zajednici.

(*) SL L 110, 20.4.2001., str. 28.";

(b) u točki 16. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„16. Kad je izloženost zaštićena garancijom za koju postoji protugarancija središnje države, središnje banke, tijela regionalne ili lokalne vlasti, subjekta iz javnog sektora, potraživanja koja se, na temelju članaka od 78. do 83., tretiraju kao potraživanja od središnje države u čijoj su nadležnosti uspostavljeni, multilateralne razvojne banke ili međunarodne organizacije kojima je dodijeljen ponder rizika 0 % u skladu s člancima od 78. do 83. ili na temelju tih članaka, ili subjekta iz javnog sektora, potraživanja koja se na temelju članaka od 78. do 83. tretiraju kao potraživanja od kreditnih institucija, izloženost se može tretirati kao da je zaštićena garancijom dotičnog subjekta, pod uvjetom da su zadovoljeni sljedeći uvjeti:".

8. Prilog VIII., dio 3., mijenja se kako slijedi:

(a) točka 24. zamjenjuje se sljedećim:

„24. Jednostavna metoda za izračun učinaka financijskog kolaterala dostupna je samo kad se iznosi izloženosti ponderirani rizikom izračunavaju na temelju članaka od 78. do 83. Kreditna institucija ne smije upotrebljavati i jednostavnu i složenu metodu za izračun učinaka financijskog kolaterala, osim za potrebe članka 85. stavka 1. i članka 89. stavka 1. Kreditne institucije dokazuju nadležnim tijelima da se ova iznimna primjena obiju metoda ne uporabljuje selektivno radi postizanja smanjenih minimalnih kapitalnih zahtjeva i ne vodi ka regulatornoj arbitraži.";

(b) točka 26. zamjenjuje se sljedećim:

„26. Ponder rizika koji bi se dodjeljivao na temelju članaka od 78. do 83. kad bi vjerovnik imao izravnu izloženost prema instrumentu kolaterala dodjeljuje se onim dijelovima iznosa izloženosti koji su kolateralizirani tržišnom vrijednošću priznatog kolaterala. U tu svrhu, iznos izloženosti izvanbilančnih stavki navedenih u Prilogu II. je 100 % njezine vrijednosti, a ne iznos izloženosti naveden u članku 78. stavku 1. Ponder rizika kolateraliziranog dijela je najmanje 20 %, osim u slučajevima navedenim u točkama od 27. do 29. Ostatku iznosa izloženosti dodjeljuje se ponder rizika koji bi se na temelju članaka od 78. do 83. dodijelio neosiguranoj izloženosti prema drugoj ugovornoj strani.";

(c) u točki 33. definicija varijable „E" zamjenjuje se sljedećim:

„E je iznos izloženosti koji bi bio utvrđen na temelju članaka od 78. do 83. ili članaka od 84. do 89., kako je primjereno, kad izloženost ne bi bila kolateralizirana. U tu svrhu, za kreditne institucije koje iznose izloženosti ponderirane rizikom izračunavaju na temelju članaka od 78. do 83. iznos izloženosti izvanbilančnih stavki navedenih u Prilogu II. je 100 % njezine vrijednosti, a ne iznos izloženosti naveden u članku 78. stavku 1., a za kreditne institucije koje iznose izloženosti ponderirane rizikom izračunavaju na temelju članaka od 84. do 89., iznos izloženosti stavki navedenih u Prilogu VII. dijelu 3. točkama od 9. do 11. izračunava se upotrebom konverzijskog faktora 100 %, a ne upotrebom konverzijskih faktora ili postotaka navedenih u tim točkama.";

(d) u točki 69. dodaje se sljedeća rečenica:

„U tu svrhu, iznos izloženosti stavki navedenih u Prilogu VII. dijelu 3. točkama 9., 10. i 11. izračunava se upotrebom konverzijskog faktora 100 %, a ne upotrebom konverzijskih faktora ili postotaka navedenih u tim točkama.";

(e) točka 75. zamjenjuje se sljedećim:

„75. Ako nadležna tijela jedne države članice iskoriste diskrecijsko pravo predviđeno točkom 73., nadležna tijela druge države članice mogu ovlastiti svoje kreditne institucije da dodijele pondere rizika dopuštene prema tretmanu iz točke 73. za izloženosti koje su kolateralizirane stambenom ili poslovnom nekretninom koja se nalazi na području prve države članice podložno uvjetima koji su jednaki onima koji se primjenjuju u prvoj državi članici.";

(f) točka 80. zamjenjuje se sljedećim:

„80. Kad su zadovoljeni uvjeti određeni u dijelu 2. točki 13., za dio izloženosti kolateraliziran tekućom otkupnom vrijednošću kreditne zaštite navedene u dijelu 1., točki 24. vrijedi jedno od navedenog:

(a) podliježe ponderima rizika iz točke 80.a ako izloženost podliježe člancima od 78. do 83.;

(b) dodjeljuje mu se LGD 40 % ako izloženost podliježe člancima od 84. do 89., ali ne podliježe vlastitim ocjenama LGD-a od strane kreditnih institucija.

U slučaju valutne neusklađenosti, tekuća otkupna vrijednost umanjuje se u skladu s točkom 84., pri čemu je vrijednost kreditne zaštite tekuća otkupna vrijednost police životnog osiguranja.";

(g) nakon točke 80. umeće se točka 80.a:

„80.a. Za potrebe točke 80. podtočke (a), sljedeći ponderi rizika dodjeljuju se na temelju dodijeljenog pondera rizika nadređenim neosiguranim izloženostima prema društvu koje pruža životno osiguranje:

(a) ponder rizika od 20 %, ako se nadređenoj neosiguranoj izloženosti prema društvu koje pruža životno osiguranje dodijeli ponder rizika od 20 %;

(b) ponder rizika od 35 %, ako se nadređenoj neosiguranoj izloženosti prema društvu koje pruža životno osiguranje dodijeli ponder rizika od 50 %;

(c) ponder rizika od 70 %, ako se nadređenoj neosiguranoj izloženosti prema društvu koje pruža životno osiguranje dodijeli ponder rizika od 100 %;

(d) ponder rizika od 150 %, ako se nadređenoj neosiguranoj izloženosti prema društvu koje pruža životno osiguranje dodijeli ponder rizika od 150 %.";

(h) točka 87. zamjenjuje se sljedećim:

„87. Za potrebe članka 80., g je ponder rizika koji se dodjeljuje izloženosti, čiji je iznos izloženosti (E) potpuno zaštićen nematerijalnom kreditnom zaštitom (G_A), gdje:

E je iznos izloženosti u skladu s člankom 78.; u tu svrhu, iznos izloženosti izvanbilančne stavke navedene u Prilogu II. je 100 % njezine vrijednosti umjesto iznosa izloženosti iz članka 78. stavka 1.;

g je ponder rizika izloženosti prema pružatelju zaštite, kako je određeno na temelju članaka od 78. do 83.; i

G_A je vrijednost G*, izračunana na temelju točke 84. i dodatno ispravljena za bilo koju ročnu neusklađenost, kako je utvrđeno u dijelu 4.";

(i) u točki 88, definicija varijable „E" zamjenjuje se sljedećim:

„E je iznos izloženosti u skladu s člankom 78. U tu svrhu, iznos izloženosti izvanbilančne stavke navedene u Prilogu II. je 100 % njezine vrijednosti umjesto iznosa izloženosti iz članka 78. stavka 1.,";

(j) točke 90., 91. i 92. zamjenjuju se sljedećim:

„90. Za pokriveni dio iznosa izloženosti (E) (na temelju ispravka vrijednosti kreditne zaštite G_A), vjerojatnost neispunjavanja obveza (PD), u smislu Priloga VII. dijela 2., može biti PD pružatelja zaštite ili PD između PD-a dužnika i PD-a garanta, ako se smatra da potpuna supstitucija nije opravdana. U slučaju određenih izloženosti i nepodređene nematerijalne zaštite, gubitak zbog neispunjavanja obveza (LGD), koji se primjenjuje u smislu Priloga VII. dijela 2., može biti onaj koji je povezan s potraživanjima s većim pravom prvenstva naplate.

91. Za sve nepokrivene dijelove iznosa izloženosti (E) se kao PD upotrebljava PD dužnika, dok se kao LGD upotrebljava LGD odnosne izloženosti.

92. G_A je vrijednost G*, izračunana na temelju točke 84. i dodatno ispravljena za bilo koju ročnu neusklađenost, kako je utvrđeno u dijelu 4. E je iznos izloženosti u skladu s Prilogom VII., dijelom 3. U tu svrhu, iznos izloženosti stavki navedenih u Prilogu VII., dijelu 3., točkama od 9. do 11. izračunava se upotrebom konverzijskog faktora 100 %, a ne upotrebom konverzijskih faktora ili postotaka navedenih u tim točkama."

9. Prilog IX., dio 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kreditna institucija inicijator tradicionalne sekuritizacije može iz izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i iznosa očekivanih gubitaka isključiti sekuritizirane izloženosti ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) smatra se da je značajni kreditni rizik povezan sa sekuritiziranim izloženostima prenesen na treće strane;

(b) kreditna institucija inicijator primjenjuje ponder rizika 1 250 % na sve sekuritizacijske pozicije koje drži u ovoj sekuritizaciji ili oduzima navedene sekuritizacijske pozicije iz vlastitih sredstava u skladu s člankom 57. stavkom (r).";

ii. sljedeće točke od 1.a do 1.d umeću se nakon uvodne rečenice:

„1.a Osim ako nadležno tijelo u određenom slučaju odluči da moguće smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje bi kreditna institucija inicijator dostigla ovom sekuritizacijom nije opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane, smatra se da je značajni kreditni rizik prenesen u sljedećim slučajevima:

(a) iznosi izloženosti ponderirani rizikom srednjih sekuritizacijskih pozicija koje drži kreditna institucija inicijator u ovoj sekuritizaciji ne premašuje 50 % iznosa izloženosti ponderiranih rizikom svih srednjih sekuritizacijskih pozicija koje postoje u ovoj sekuritizaciji;

(b) ako u određenoj sekuritizaciji nema srednjih sekuritizacijskih pozicija i inicijator može dokazati da iznos izloženosti sekuritizacijskih pozicija, koje bi podlijegale oduzimanju od vlastitih sredstava ili ponderu rizika 1 250 %, znatno premašuje utemeljenu procjenu očekivanoga gubitka na sekuritizirane izloženosti, kreditna institucija inicijator ne drži više od 20 % iznosa izloženosti sekuritizacijskih pozicija koje bi podlijegale oduzimanju od vlastitih sredstava ili ponderu rizika 1 250 %.

1.b Za potrebe točke 1.a, srednje sekuritizacijske pozicije znači sekuritizacijske pozicije na koje se primjenjuje ponder rizika manji od 1 250 % i koje imaju niže pravo prvenstva od većine pozicija s najvećim pravom prvenstva naplate u ovoj sekuritizaciji i koje imaju niže pravo prvenstva od svih sekuritizacijskih pozicija u ovoj sekuritizaciji kojima se:

(a) u slučaju sekuritizacijske pozicije podložne točkama od 6. do 36. dijela 4. dodjeljuje stupanj kreditne kvalitete 1.; ili

(b) u slučaju sekuritizacijske pozicije podložne točkama od 37. do 76. dijela 4. dodjeljuje stupanj kreditne kvalitete 1. ili 2. u skladu s dijelom 3.

1.c Umjesto točaka 1.a i 1.b smatra se da je značajni kreditni rizik prenesen ako se nadležno tijelo uvjeri da kreditna institucija ima uspostavljene politike i metodologije kojima se osigurava da je moguće smanjenje kapitalnih zahtjeva koje inicijator postiže sekuritizacijom opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane. Nadležno tijelo se može uvjeriti samo ako kreditna institucija inicijator može dokazati da je takav prijenos kreditnog rizika na treće strane također priznat za potrebe unutarnjeg upravljanja rizikom kreditne institucije i njezine interne raspodjele kapitala.

1.d Pored točaka od 1. do 1.c, svi sljedeći uvjeti moraju biti ispunjeni:";

(b) točka 2. mijenja se kako slijedi:

i. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kreditna institucija inicijator sintetske sekuritizacije može izračunavati iznose izloženosti ponderirane rizikom i, ako je relevantno, iznose očekivanih gubitaka za sekuritizirane izloženosti u skladu s točkama 3. i 4., ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) smatra se da je značajni kreditni rizik prenesen na treće strane putem materijalne ili nematerijalne kreditne zaštite;

(b) kreditna institucija inicijator primjenjuje ponder rizika 1 250 % na sve sekuritizacijske pozicije koje drži u ovoj sekuritizaciji ili oduzima navedene sekuritizacijske pozicije iz vlastitih sredstava u skladu s člankom 57. stavkom (r).";

ii. sljedeće točke od 2.a do 2.d umeću se nakon uvodne rečenice:

„2.a. Osim ako nadležno tijelo na pojedinačnoj osnovi odluči da moguće smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje bi kreditna institucija inicijator dostigla ovom sekuritizacijom nije opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane, smatra se da je značajni kreditni rizik prenesen ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) iznosi izloženosti ponderirani rizikom srednjih sekuritizacijskih pozicija koje drži kreditna institucija inicijator u ovoj sekuritizaciji ne premašuje 50 % iznosa izloženosti ponderiranih rizikom svih srednjih sekuritizacijskih pozicija koje postoje u ovoj sekuritizaciji;

(b) ako u određenoj sekuritizaciji nema srednjih sekuritizacijskih pozicija i inicijator može dokazati da iznos izloženosti sekuritizacijskih pozicija, koje bi podlijegale oduzimanju od vlastitih sredstava ili ponderu rizika 1 250 %, znatno premašuje utemeljenu procjenu očekivanoga gubitka na sekuritizirane izloženosti, kreditna institucija inicijator ne drži više od 20 % iznosa izloženosti sekuritizacijskih pozicija koje bi podlijegale oduzimanju od vlastitih sredstava ili ponderu rizika 1 250 %.

2.b Za potrebe točke 2.a, srednje sekuritizacijske pozicije znači sekuritizacijske pozicije na koje se primjenjuje ponder rizika manji od 1 250 % i koje imaju niže pravo prvenstva od većine pozicija s najvećim pravom prvenstva naplate u ovoj sekuritizaciji i koje imaju niže pravo prvenstva od svih sekuritizacijskih pozicija u ovoj sekuritizaciji kojima se:

(a) u slučaju sekuritizacijske pozicije podložne točkama od 6. do 36. dijela 4. dodjeljuje stupanj kreditne kvalitete 1.; ili

(b) u slučaju sekuritizacijske pozicije podložne točkama od 37. do 76. dijela 4. dodjeljuje stupanj kreditne kvalitete 1. ili 2. u skladu s dijelom 3.

2.c Umjesto točaka 2.a i 2.b, smatra se da je značajni kreditni rizik prenesen ako se nadležno tijelo uvjeri da kreditna institucija ima uspostavljene politike i metodologije kojima se osigurava da je moguće smanjenje kapitalnih zahtjeva koje inicijator postiže sekuritizacijom opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane. Nadležno tijelo se može uvjeriti samo ako kreditna institucija inicijator može dokazati da je takav prijenos kreditnog rizika na treće strane također priznat za potrebe unutarnjeg upravljanja rizikom kreditne institucije i njezine interne raspodjele kapitala.

2.d Pored toga, prijenos mora ispunjavati sljedeće uvjete:”.

10. Prilog IX. dio 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 13. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Kad su zadovoljeni sljedeći uvjeti, za utvrđivanje vrijednosti njezine izloženosti na nominalni iznos linije za likvidnost može se primijeniti konverzijski faktor 50 %:”;

(b) točke 2.4.2. i 14. brišu se;

(c) točka 48. briše se;

(d) točke 3.5.1. i 56. brišu se.

11. U Prilogu X. dijelu 2. točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kapitalni zahtjev za operativni rizik izračunava se kao trogodišnji prosjek godišnjih zbrojeva kapitalnih zahtjeva za svaku poslovnu liniju iz tablice 2. U svakoj zadanoj godini, negativni kapitalni zahtjevi (koji proizlaze iz negativnog bruto dohotka) u svakoj poslovnoj liniji mogu se izjednačiti s pozitivnim kapitalnim zahtjevima u ostalim poslovnim linijama bez ograničenja. Međutim, ako je agregatni kapitalni zahtjev za sve poslovne linije u određenoj godini negativan, tad se za tu godinu brojačem dodjeljuje vrijednost nula.”

12. Prilog X. dio 3. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 14. zamjenjuje se sljedećim:

„14. Kreditne institucije moraju biti u mogućnosti rasporediti svoje interne povijesne podatke o gubicima u poslovne linije, određene u dijelu 2., i u vrste događaja, definirane u dijelu 5., te dostaviti te podatke na zahtjev nadležnih tijela. Događaji gubitaka koji utječu na čitavu instituciju mogu se rasporediti na dodatne poslovne linije ‚stavke poduzeća’ zbog izvanrednih okolnosti. Moraju postojati dokumentirani, objektivni kriteriji za raspoređivanje gubitaka u određene poslovne linije i vrste događaja. Gubici zbog operativnog rizika koji su povezani s kreditnim rizikom te su u prošlosti bili uključeni u interne baze podataka o kreditnom riziku moraju se unijeti u baze podataka o operativnom riziku i zasebno identificirati. Ti gubici ne podliježu kapitalnom zahtjevu za operativni rizik sve dok se tretiraju kao kreditni rizik za potrebe izračuna minimalnih kapitalnih zahtjeva. Gubici zbog operativnog rizika koji su povezani s tržišnim rizicima uključuju se u opseg kapitalnog zahtjeva za operativni rizik.”;

(b) točka 29. zamjenjuje se sljedećim:

„29. Kapitalno umanjenje iz priznavanja osiguranja i ostalih mehanizama prijenosa rizika ne smije biti veće od 20 % kapitalnog zahtjeva za operativni rizik prije priznavanja tehnika za umanjenje rizika.”

13. Prilogu XII. dijelu 2. točki 10. dodaju se sljedeće podtočke (d) i (e):

„(d) najviše, najniže i prosječne dnevne mjere rizičnosti vrijednosti tijekom izvještajnog razdoblja i mjera rizičnosti vrijednosti na kraju razdoblja;

(e) usporedba dnevnih mjera rizičnih vrijednosti na kraju dana s jednodnevnim promjenama vrijednosti portfelja do kraja sljedećega radnog dana, zajedno s analizom svih važnih prelazaka tijekom izvještajnog razdoblja.”

14. U Prilogu XII., dijelu 3., točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Kreditne institucije koje upotrebljavaju pristup određen u članku 105. za izračun svojih zahtjeva za vlastitim sredstvima za operativni rizik objavljuju opis uporabe osiguranja i ostalih mehanizama prijenosa rizika za potrebe umanjenja rizika.”

Članak 2.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. listopada 2010. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba i korelacijsku tablicu između tih odredaba i ove Direktive.

One primjenjuju te odredbe od 31. prosinca 2010.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. srpnja 2009.

Za Komisiju

Charlie McCREEVY

Član Komisije